

LASTOVIČKA č. 1

náš školský časopis

Autor obrázka -
Paľko Pavlovič

SPOJENÁ ŠKOLA, DÚBRAVSKÁ CESTA 1
845 25 BRATISLAVA, ŠKOLSKÝ ROK 2022/2023
27. ROČNÍK

Úvodník

MILÍ ŽIACI,

práve otvárate 1. číslo v tomto školskom roku. Náš časopis vychádza už 27. rok od svojho založenia. A to je veľký úspech. Je to vďaka vám čitateľom, prispievateľom

i nám redaktorom. Ďakujeme za vašu priazeň, krásne príspevky a podporu.

Od septembra sa na vyučovaní venujeme ľudovým zvykom, tradíciám, rozprávkam, krojom a receptom, ktoré nám tu zanechali naše pra-pra-prababičky

a pra-pra-pradedkovia. Krásu tradícií objavujeme, ale aj vytvárame ako Zlatko Strašífták, ktorý namaľoval tento originálny ornament. Zdobí niektoré strany v tomto čísle. Viete, čo je ornament? Dočítate sa na strane 14.

Na tento školský rok má naša škola motív:

ŠKOLA SO SRDCOM, ŠKOLA PRE VŠETKÝCH. Tak nech sa nám darí.

Ahojte, všetci spolužiaci!

Volám sa Martin Hluchý a som redaktor Lastovičky.

Pozdravujem vás už druhý rok z budovy O. Dúfam, že ste mali pekné leto, plno zážitkov a veselých príhod.

Do nového školského roka vám prajem veľa zdravia, síl a úspechov. Dúfam, že sa uvidíme celý školský rok na viacerých školských akciách. Verím, že sa vyhneme ďalším opatreniam a núteným prázdninám, ktoré tu boli posledné 2 roky a verím, že sa už všetko na dobré obráti. Rád by som predstavil všetkých redaktorov redakčnej rady. Okrem mňa a šéfy Lastovičky je to ešte Dominik Túček, Samko Helt a ako noví redaktori pribudli súrodenci Jadranka a Zlatko Strašíftákoví.

Pozdravujeme všetkých fanúšikov Lastovičky a prajeme pekné čítanie nášho nového čísla! ☺

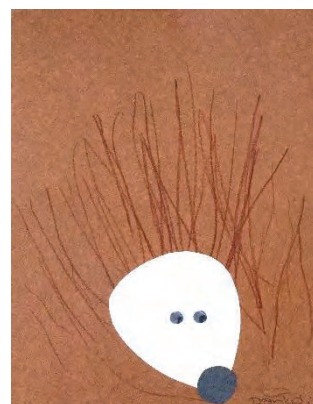

SMIECHOTY

U: November má číslo 11 a december 12.

Aké číslo má január?

Ž: No predsa 13!!

U: Ako sa volá strom, na ktorom rastú hrušky?

Ž: Hruškovica.

U: Kde máš pracovný list?

Ž: Zo mňa sa stal kúzelník alebo to zjedol duch.

U: Ako sa máš?

Ž: Zle.

U: Prečo?

Ž: Vstal som o 5,58 a o 6,00 sme išli z domu.

U: Nájdí na tejto tabuľke s číslami do 100 číslo 80.

Ž: Ale 80 tu nie je!!

U: Joj, niečo som zabudla...

Ž: To nevadí pani učiteľka. Kto nemá v hlave, má v nohách.

U: No, budeš tu musieť zostať aj cez víkend...

Ž: Tak to budem robiť pani upratovačke mentálnu podporu!

*obrázky ježkov – Danko Pisca, Lydka Čertíková, Adam Majoroš,
jablká – Laurika Hodosyová a Ľubko Blaho*

ČO POVEDALI NAŠI ŽIACI

SUPER LETNÉ PRÁZDNINY !!

ÚTOK NA OSTRVU

Náš výlet začal v pondelok. Miško, spolu so šiestimi kamarátmi zo Stupavy, sa vybrali na Popradské pleso. Mali v pláne zdolať Ostrvu.

Výlet sa začal zvolna po asfaltke. Miška na jollette (špeciálnom jednokolesovom horskom vozíku) sme si zobrali do parády štyria chalani a dvaja pomáhali mamine s kočíkom. Najprv sme sa museli trochu zohrať, no po chvíli sme šľapali ako hodinky smerom k plesu. Po asi hodine cesty sme dorazili do prvého cieľa, ktorým bolo Popradské pleso, kde sme si trochu oddýchli a občerstvili sa. No a práve z tohto miesta sa začal náš „ÚTOK NA OSTRVU“.

Vyrazili sme kľukatým chodníčkom vpred. Spočiatku sa zdalo, že by Ostrva nemusela byť až tak nedostupná, no za chvíľku sa začali v zákrutách objavovať veľké, aj meter vysoké, balvany. My sme však boli odhodlaní dostať Mišiho čo najvyššie a odkryť mu krásy vysokohorskej prírody. Postupovali sme pomaličky, krôčik za krôčikom. Pre Miška bola cesta náročná – otrasy, skoky, nakláňanie, no on si užíval krásny výhľad s radostným úsmevom, čo nám dodávalo silu a odhodlanie. Ostrva rozhodne nechcela prísť o svoju nedobytnosť, a tak nám za každou zákrutou stavala do cesty väčšie a väčšie balvany. Naša fyzická únava rástla, museli sme častejšie zastavovať. Asi v tretine cesty sme sa rozhodli, že sa vrátíme dole k plesu. Rozhodnutie nebolo jednoduché. Boli sme hrdí, že sme spolu s Miškom zvládli tento výstup a mohli sme si všetci ako „jedna parta“ užiť krásny výhľad.

Dolu sme zostupovali unavení, ale nie smutní alebo porazení, no s odhodlaním, že na budúci rok zlomíme spoločnými silami aj posledný odpor Ostrvy a pokoríme ju.

Miško Kurina, 10. roč.
s bratom Tomáškom

Celé leto som sa chodil kúpať. Bol som u ocina v Pezinku a u starkých v Nových Sadoch. Chodili sme po výletoch, ako na Kolibu, kde sme išli strminou alebo na Kačín, kde sú ohniská a môžete si tam opieť slaninku. Rád som si zahral basket s dedom a dokonca aj náš pes hral s nami. Prvý deň u otca sme ráno vstali, najedli sa,

umyli, pobalili a vyrazili sme do Nových Sadov k starým rodičom na vidiek. S chuťou som si zabubnoval s mojimi kamošmi, ktorí hrajú na gitare. Bol som na návšteve u kamoša Tomáša, ktorému sa moja bubnovačka veľmi páčila. SUPER!!! V Turčianskych Tepliciach som bol s maminou a psom 3 týždne sa relaxovať. Najviac sa mi páčili procedúry: smaragdový kúpeľ, masáže, poseidon bazén. Aj keď sme tam boli už 3-krát, stále sa mi tam páči. Večer hrala živá hudba. Na tieto letné prázdniny budem dlho spomínať. Martin Hluchý 2. roč. PŠ

Nevšedné letné zážitky napísal a nakreslil Peťko Lazor, 7. roč.

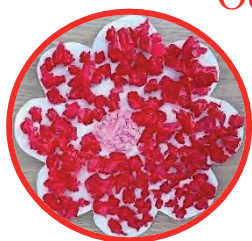
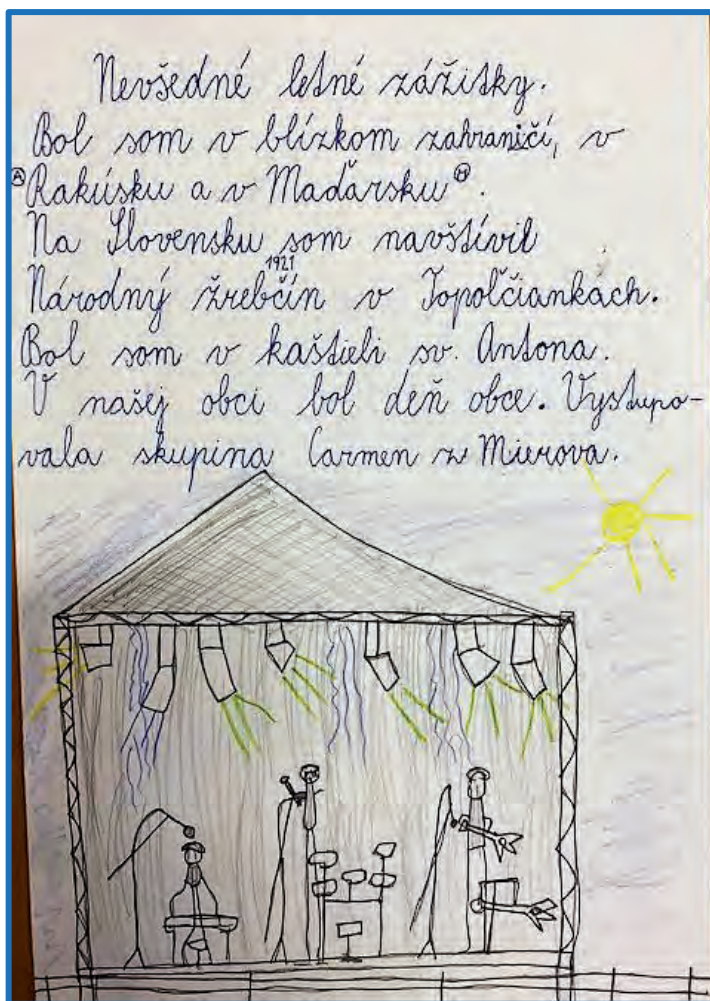
Cez prázdniny som bola spolu so súrodencami u rodičov. Bývali sme v Devínskej Novej Vsi. Tešili sme sa, že opäť môžeme byť s rodinou. Chodili sme na prechádzky do lesa, spolu sme všetci opekali. Mali sme aj brigádu, pomáhali sme rodičom na farme na Devíne. Je tam krásna farma, plno rôznych zvierat. Čistili sme kone, starali sa o ne, aby mali dostatok jedla a vody. Taktiež tam boli lamy, kozy, ovečky, zajačiky, capy, aj papagáje, ktoré boli pestrôfarebné. Hlavne, čo bolo najkrajšie, bola voňavá príroda.

Od farmy bolo vidieť

rieku Dunaj a mesto. Spolu so súrodencami sme si zarobili peniaze. **Bol to náš najkrajší zážitok z prázdnin.**

Jadranka Strašiftáková, 9.roč.

obrázky na tejto strane - Natalka Žigová

Soňa Kralovičová, 10.roč. s mamičkou

V lete sme boli v Tatrách. Bývali sme v Tatranskej Lomnici a chodili sme na výlety. Boli sme na prechádzke okolo Štrbského plesa, pri Popradskom plese, na chodníku v korunách stromov a tiež v Poprade. Mali sme pekné počasie. Okrem toho sme boli mesiac v Častej, kúpali sme sa v bazéne, chodili do lesa a stravovali v jedálni.

listy – Tomáško Tóth

SVET ROCKOVEJ HUDBY

SKUPINA THE REST

Skupina The Rest vznikla v roku 2018, takže je na hudobnej scéne už 4 roky. Líder, spevák a textár skupiny je Jozef Jánošík, na bicie hrá Milan Hlinka, gitaristi Andrej Gavenda, Oliver Taraba, Michal Gavenda, klávesy Peter Berec.

Za rok hrajú asi 40 koncertov. Zatiaľ vydali 3 štúdiové albumy. 1.10. som bol na krste ich nového CD - TAK, ZAS MA TU MÁŠ. Album má 9 piesní. Krstný otec bol Jano Baláž zo skupiny Elán. Na krste si zaspievali aj spoločnú pesničku od Elánu "Bosorka". Boli úžasní, bol to pre mňa veľký zážitok. Spolu sme sa aj odfotili. Sú to moji najlepší priatelia z hudobnej brandže a sú pre mňa veľkým vzorom.

Veľké ďakujem patrí spevákovi Jožovi Jánošíkovi aj celej kapele, za videá, ktoré sme spolu s The Rest nahrali :)

Táto dolná fotka je zo skúšky piesne NIEKTO TAM HORE MA MÁ RÁD, kde sedím za bubnami.

Hudobné hádanky

HUS LETELA NAD RYBNÍKOM. - - - - -

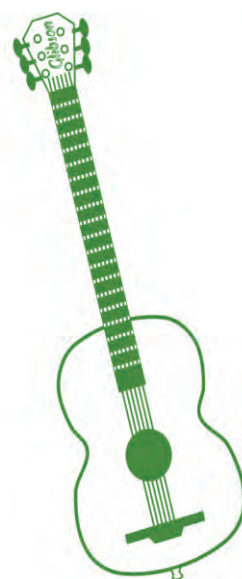

ZASTRI, ANGELIKA, OKNO. - - - - -

EVA SKRÍKLA: VÍRI SA VODA! - - - - -

MARGITA RAŇAJKOVALA ROŽOK. - - - - -

BULHAR FAŠÍRKU JEDOL. - - - - -

Vo vete nájdí názov hudobného nástroja.

Nástroje si môžeš vyfarbiť. Hádanky pripravila pani učiteľka Jarka Špinderová.

UĽTAJTE NOVI ŽIACI V NAŠEJ ŠKOLE!

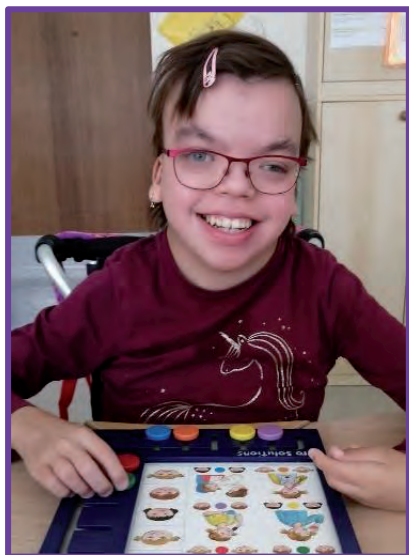
JAKUB HAVERČÁK

Mám 16 rokov. Bývam v Bratislave. Mám dvoch súrodencov. Rád chodím na prechádzky na Železnú studničku. Som dvojnásobný ujo. Páči sa mi Lucia a dievčatá s dlhými vlasmi. Nemám rád školské zvonenie a silné zvuky. Zvykám si na nových spolužiakov a na pani učiteľku Janku v praktickej škole v triede 1.B. Viem veľmi dobre počítať v číselnom obore do 500.

Spoznáte ma podľa slúchadiel, ktoré ma chránia od hluku. Hlásil som v školskom rozhlase, že cestujem školským autobusom. Najskôr som to 3 týždne trénoval a už chodím sám. Robím pokroky aj v cestovaní hromadnou dopravou. Učím sa prijímať pravidlá triedy.

LINDA VALJENTOVÁ

Ahojte, kamaráti!

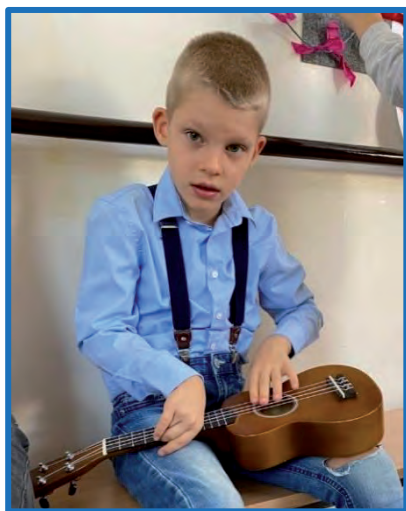
Čože? Nová žiačka? A vy ma už dlho poznáte? Áno, som to ja, Linda a našu školu už celkom dobre poznám. Mám tu veľa kamarátov a kamarátok, poznám asi všetky pani učiteľky a ony mňa. Doposiaľ som sem chodila na základnú školu. Teraz som novou žiačkou v praktickej škole, prváčka, v triede pani učiteľky Rasti. Teší sa, že má pri

piatich chlapcoch konečne ženskú posilu. Učím sa nové veci, už pre starších žiakov. Páči sa mi varenie, rada kreslím, skladám obrázky, počúvam hudbu. Pomáham pani učiteľke, ak treba, pripomeniem chlapcom, čo majú robiť a ja sa tiež veľmi snažím.

+ obrázky

PAVOL PAVLOVIČ

Ahojte, všetci čitatelia Lastovičky!

Volám sa Paľko a mám 8 rokov. V škole som každé ráno ako prvý. Do školy sa vždy veľmi teším, robíme tam veľa zaujímavých vecí. Páči sa mi naša trieda. Na chodbe máme spoločné akcie, kde sa všetky deti stretávajú. Pani učiteľky tam pekne spievajú a ja si niekedy zahrám na gitare. Po vyučovaní navštevujem ŠKD, kde sa môžem hrať. Pani učiteľka má stále chváli za moje oblečenie. Rád si obliekam košeľe, traky a pekné džínsy. V škole sa cítim skvelo, je tam fakt super. + obrázok

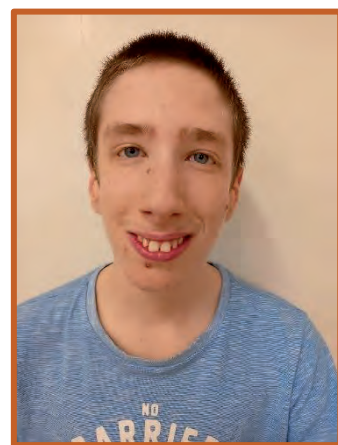

PATRIK SEKANINA

Som nový žiak v praktickej škole. Cez prázdniny som sa veľmi rád hrával so stavebnicou LEGO. Skladal si domček, dvor so zvieratami, veže. Na ihrisku som sa

hojdal a šmýkal s kamarátmi. S rodičmi, aj s naším psíkom Lemi, som chodieval do prírody na prechádzky. Ale najradšej som mal letné kúpanie v jazere. Na tieto zážitky budem rád spomínať. + obrázok

LAYLA AMIROVÁ

Layla je milé a veselé dievča. Prišla k nám z Iraku. Má 12 rokov a jednu sestru. Rada chodí do školy, spoznáva spolužiakov a ich mená. Najradšej kreslí a spieva pesničky. Pozná aj slovenské piesne. V triede nás učí po arabsky a my ju učíme po slovensky. Vie pár slov po anglicky. Doma rada pozerá seriály a chodí s rodičmi na prechádzky. + obrázok

ŽIVOT V C - VARIANTE

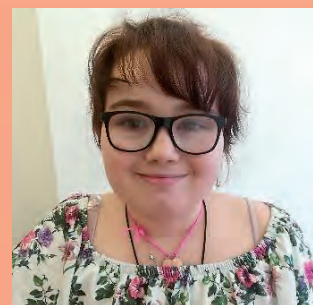
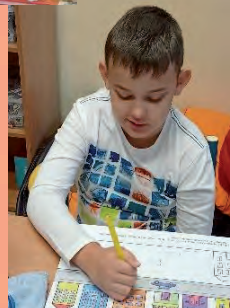
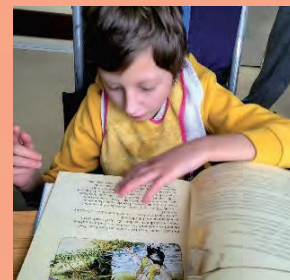
My sme Céčko, žiadna veda,
nudy sa tu báť netreba,
pestrý program robia naše
učiteľky,

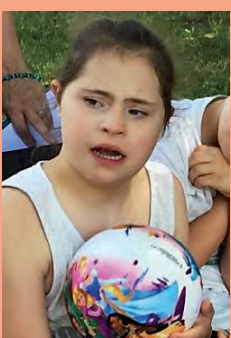
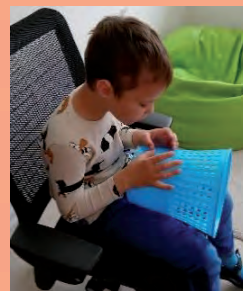
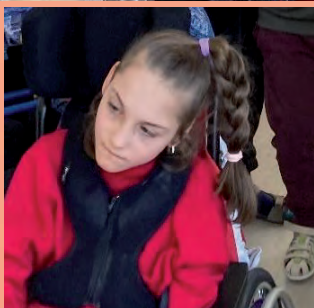
s láskou nám vždy pomáhajú,
či sme malí a či veľkí.

Jedna číta pekné knižky,
druhá kreslí veľké myšky,
tretia, štvrtá zabáva,
na gitare vyhráva.

Kreslíme si, maľujeme,
učíme sa písmená,
poznávame farby, tvary,
je to pravda nemenná.

A tie naše chodbovice
a dievčatká parádnice
a chlapci veselí,
do školy sa tešíme
hneď od dverí!!

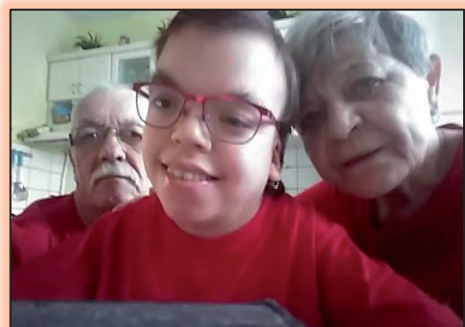

OKTÓBER – MESIAC ÚCTY K STARŠÍM

O BABIČKE A DEDKOVI

Do školy chodievam s mojou babkou a dedkom. Sú to skvelí starí rodičia a som im veľmi vďačná, že sa mi takto s láskou venujú.

Detstvo mojej babky ani dedka nebolo ľahké. Obaja žili na dedine a museli pomáhať rodičom, či už na poli rýľovať, okopávať alebo zbierať úrodu. Deduško mal ešte 3 súrodencov a babka 6, museli sa so všetkým vedieť podeliť. Babka hrala stolný tenis, chodila na dramatický a požiarnický krúžok. Dedko bol a aj je zarytý športovec. Pozerá každý futbal, ešte aj teraz každé ráno cvičí. Takže, super. Keď boli dedko a babka deti, doma museli najskôr všetko spraviť a až potom mohli ísť za kamarátmi. Obaja však mali dobrých a láskavých rodičov, ktorí ich vždy podporili a usmernili na správnej ceste a boli im vo všetkom oporou. Linduška Valjentová, 1. roč. PŠ

Keď bola moja babka malá, hrávala sa vonku športové hry: vybíjaná, skákala cez gumu, kolo mlynské, slepá baba, s chlapcami futbal, na schovávačku, maľovali kriedou na zem alebo sa hrávala s bábikou, drevenými hračkami, do vody hádzali kamene, mala hojdacieho koníka aj kohúta z dreva. Kúpali sa v potoku, chytali rakov, stavali si bunkre, chodili do lesa, opekali si. V zime bola sánkovačka, guľovačka. Skúšali aj chodiť na drevených chodúľoch. Hrávali sa veľa so zvieratkami, mali mačky, psíka, zajačikov.

S chlapcami rada ložila po stromoch a krmila sa čerešňami. Do školy chodila pešo spolu s bratmi. Bolo ich viac súrodencov. Museli veľa pomáhať v záhrade, sadiť zeleninu, okopávať, oberať hrozno, orechy. Pomáhala mame variť, prať (vtedy ešte neboli automatické práčky), rúbala drevo, prikladala do piecky, veľa sa pieklo koláčov. **Telefón vtedy nemali, viac sa stretávali vonku. Ani farebný televízor. Nemali ani sladké sytené**

malinovky. Stačila voda zo studne. Nepoznali internet, počítač, o to viac sa hrali vonku do neskorého večera.

Erik Posvanc, 3. roč. PŠ

Obrázok – Silvinka Toličová

Medzinárodný deň stromov 20.10.

Stromy, vďaka ktorým dýchame

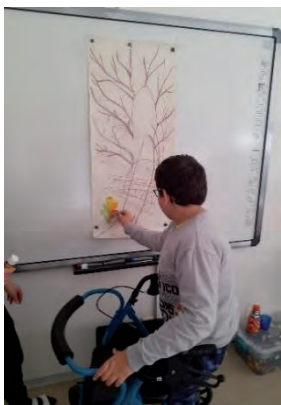

Myšlienka osláv Dňa stromov vznikla už v 19.storočí. So žiakmi sme sa zahrli na detektívov a pozreli sme sa na rastliny a stromy cez lupu. Boli sme zvedaví, prečo sú stromy pre nás tak dôležité.

Najprv sme si pozreli zaujímavú

prezentáciu **AKO SA RODÍ LES.**

Vedeli ste, že v minulosti ľudia boli súčasťou lesa? Les im

poskytoval domov, obživu – lovili zver, zbierali plody lesa. A najdôležitejšie - les dával kyslík. Neskôr ľudia začali rúbať stromy a vytvárali si ornú pôdu, začali chovať zvieratá. Stali sa susedmi lesa. Drevo využívali na stavbu obydlií, výrobu náradia a používali ho ako palivo. O lesy sa ľudia začali starať, niekomu patrili. **Viete, čo znamená HÁJ?** Je to od slova hájiť. Človek, ktorý sa staral o menší les ho hájil.

Volal sa hájnik a les nazvali hájom.

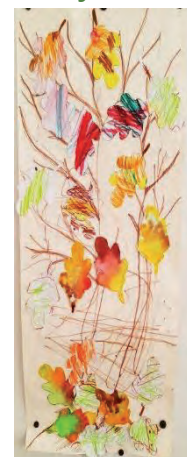
Dozvedeli sme sa, že na svete je viac ako 23 000 DRUHOV STROMOV. JEDEN STROM DOKÁŽE ABSORBOVAŤ AŽ 48 KG OXIDU UHLIČITÉHO ROČNE. Najmenší strom na svete je trpasličia vrba. Vyrastie len pár centimetrov nad zemou. Najväčšie stromy sú sekvoje, ktoré vyrastú do výšky až 80 metrov.

Vedeli ste, že stromy nezmierajú z dôvodu staroby? Ničí ich hmyz a rôzne choroby. Ale aj my ľudia, nešetrným zaobchádzaním. **STROMY BY SME MALI CHRÁNIŤ!**

Žiaci sledovali lupou zloženie a farbu listov. Stromy sú úžasné každé

ročné obdobie, ale najkrajšie sú na jeseň, hrajú všetkými pestrými farbami.

Maťko má rád ovocné stromy, najmä jablňu, hrušku a slivku. Egorkovi sa páči lipa. Samka zaujala svojím bielym kmeňom breza. A Lucasko má najradšej vianočný stromček 😊. Stromy a listy sme aj namaľovali. **PRIATELIA, NA STRETNUTIE V LESE!** Text a obrázky - pani učiteľka Milka Bačíková a žiaci Samko, Lucasko, Egorko, Riško, Martinko a Layla

Ľudové okienko

Ľudové tradície a zvyky vznikali medzi ľuďmi počas života a prenášali sa z pokolenia na pokolenie. Odzrkadľovali ich život od narodenia po smrť. Naše pra-pra-prababičky a pra-pra-pradedkovia žili v úzkom spojení s prírodou, a preto aj

všetky zvyky majú prvky prírody v hudbe, krojoch, ale aj rozprávkach. Každá dedinka mala iné zvyky, iné piesne, kroje, a tak bol svet krajší a veselší. Mnohé tradície a zvyky sa zachovali dodnes ako Fašiangy, Veľkonočný pondelok, Stavanie májov, Dožinky, Vianoce, ale aj ornamenty.

Viete, čo je ornament?

Je to ľudová dekorácia alebo ozdoba na predmetoch, krasliciach, šatoch, ale aj na domoch napríklad v Čičmanoch. Motív ornamentu sa pravidelne opakuje a môže byť viacfarebný. Vymyslieť a nakresliť ornament nie je ľahké, dokázali to majstri svojho remesla. Podarilo sa to aj Zlatkovi. Skúsiť to môžete aj vy a môžete si vyfarbiť tento vajnorský ornament.

JANKO HRAŠKO

Kde bolo, tam bolo.... Takto sa začala naša rozprávka. Pýtate sa aká?

No predsa tá, ktorú sme si s našimi žiakmi a pani učiteľkami spoločne prečítali.

V našej škole si čítame veľa. V školskej knižnici je kopec nádherných kníh.

A keďže školský rok 2022/2023 v našej škole sa nesie v duchu tradičnej ľudovej kultúry, zvykov a tradícií, rozhodli sme sa, že aj rozprávky, ktoré si budeme s našimi žiakmi čítať, budú ľudové. A tak sme šli do knižnice. 😊

Prvá ľudová rozprávka, ktorú sme si spoločne prečítali, bola **JANKO HRAŠKO**.

Okrem spoločného čítania sme plnili rôzne zábavné úlohy, osemsmierky, básničky, nakreslili sme veľa obrázkov, gúľali zelenú plastelínu, vyrábali **JANKA HRAŠKA**, starší žiaci si uvarili aj hráškovú polievku či bryndzové halušky. Nakoniec sme

si aj veľkú knihu o **JANKOVI HRAŠKOVI** vytvorili. A to za pomoci šikovných rúk pani učiteliek, no predovšetkým vašich šikovných rúk, milí žiaci.

Vďaka vám, vznikla naozaj veľká knižka **JANKO HRAŠKO** s nádhernými ilustráciami.

Dúfame, že si aj túto knihu prídete prečítať. 😊

A keďže sa už nevieme dočkať ďalšieho spoločného čítania s vami, prezradíme vám, že druhá ľudová rozprávka

bude: **AKO IŠLO** Kto z vás to uhádne?

Pripravili pani učiteľky Jarka a Ľudka.

obrázky - Valerij Bondarenko

JESENNÁ ROZPRÁVKA O GAŠTANOCH

SLOVŇÁ: ornamenty, dedko a babka, vnúčik, vretienko, vrce, chalúpka, koník, gaštany

Jedného krásneho dňa sme sa s dedkom a babkou vybrali na chalúpku. Cestovali sme rýchlikom, vo vlaku sme robili samé dobré aktivity. Hrali sme Človeče nehnevaj sa, šachy a zaspievali sme si ľudovú pieseň Vretienko. Keď sme o niekoľko hodín vystúpili z rýchlika, tak sme išli do chalúpky, ale ešte predtým sme sa zastavili na zmrzline. Ako sme sa blížili k chalúpke, videli sme ako bola ozdobená rôznymi ornamentami. Naobedovali sme sa a po obede mi babka povedala: „Vnúčik, dones mi vrece, pôjdeme zbierať gaštany.“ Tak sme išli von zbierať gaštany. Naplnili sme celé vrece. Babka si spomenula, že mi zabudla ukázať krásneho koníka Lila. V chalúpke sme boli niekoľko týždňov. Keď sme potom odišli z chalúpky, veľmi nám bolo smutno aj za koníkom Lilom. Babka poznala dobrého suseda, ktorý sa nám postará o chalúpku a aj o koníka Lila. Keď sme odišli domov, tak sme si povedali, že to boli najkrajšie týždne, aké sme spolu prežili. Zlatko Strašífták, 8. roč. + obrázok

OTÁZKY K PREČÍTANEJ ROZPRÁVKE:

Čím bola ozdobená chalúpka? Ako sa volal koník? Do čoho zbierali gaštany? Kto sa postará o chalúpku a koníka?

Kde bolo tam bolo, bola jedna **chalúpka**, kde spolu žili **dedko** Jozef, **babka** Lujza a **vnúčik** Matej.

Jedného dňa sa vybrali do lesa na prechádzku. Ako išli lesom, zrazu uvideli na zemi plnú kopu **gaštanov**. V tom hovorí Matej svojej **babke**: „**Babka**, len sa pozri koľko **gaštanov**! Pozbierajme ich a môžeme si ich doma uvariť a zjesť.“ „Áno, môžeme,“ odpovedala **babka**. Ako povedali, tak aj bolo. Pozbierali **gaštany** do vreca. **Dedko** a **babka** boli veľmi radi, že ich **vnúčik** Matej má radosť. Ako kráčali cestou domov, tak postretli kovboja s bielym **koňom**. Matejovi sa koník veľmi ľúbil, lebo bol veľký, pekný a biely ako sneh. Keď dorazili domov, tak Matej sa rozhodol, že namaľuje **koníka**, ktorého dnes videl. Potom dokreslil pekné **ornamenty**, aby bol obraz krajší. V zadnej izbe sedela **babka** a pracovala **s vretienkom**. Všetci boli radi, že mali peknú prechádzku.

Jadranka Strašiftáková, 9. roč. + *obrázok*

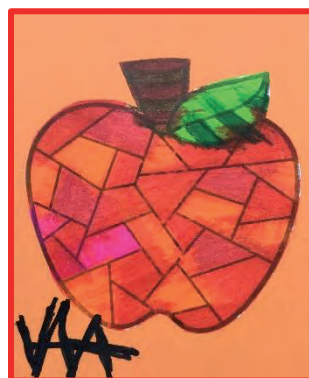

OTÁZKY K PREČÍTANEJ ROZPRÁVKE:

Ako sa volal vnúčik? Kde našli kopu gaštanov?
Akej farby mal kovboj koníka? Čo robila babka
v zadnej izbe? *List – Kristián Králik*

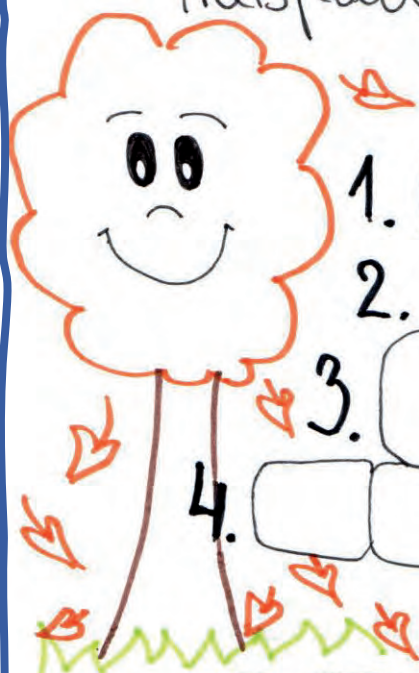
Jesenná galéria

Obrázky: Ferdinand Šarközi, Erika Bednárová, Silvinka Toličová, Paľko Pavlovič, Martin Hluchý, Egorko Yakovlev, Valerij Bondarenko, Alicka Albertová, Ajko a Sebi Kaščákoví, Ľubko Blaho a žiaci 2. C, Anička Floreková

TAJNIČKA V PRANOSTIKE

Ked' na Martina list zo stromu
nespadol, môžeme čakať

1.

2.

3.

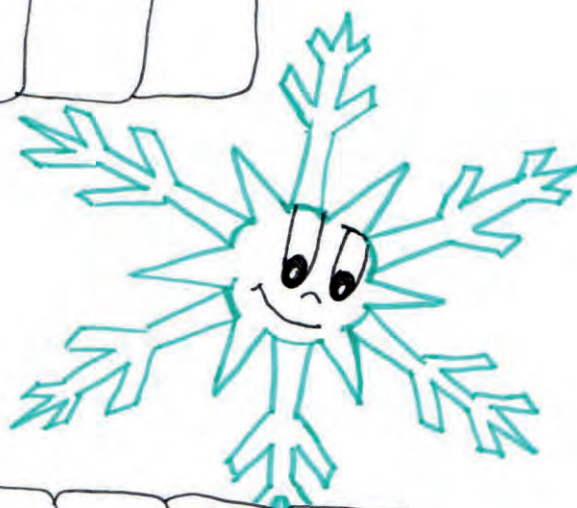
4.

5.

6.

8.

7.

Povši kalendár:

1. Kto má meniny 25.11.?

2. Kto má meniny 13.12.?

3. Kto má meniny 8.11.?

4. Kto má meniny 10.12.?

5. Kto má meniny 7.12.?

6. Kto má meniny 1.11.?

7. Kto má meniny 11.11.?

8. Kto má meniny 6.12.?

TAJNIČKU PRIPRAVILA PANI ASISTENTKA LENKA LIŠOŇOVÁ.

Ďakujeme mestskej časti Karlova Ves za finančnú dotáciu nášho projektu KNIHY NÁM POMÁHAJÚ. Zvukové a hovoriace knihy máme veľmi radi a pomáhajú nám pri učení.

REDAKČNÁ RADA: ZDENKA BAĐOVÁ A ŽIACI: MARTIN HLUCHÝ, DOMINIK TÚČEK, SAMKO HELT, JADRANKA STRAŠIFTÁKOVÁ A ZLATKO STRAŠIFTÁK. ZA SPOLUPRÁCU ĎAKUJEME VŠETKÝM PRISPIEVATEĽOM. TOTO ČÍSLO BOLO VYDANÉ V NOVEMBRI 2022 ZA SPONZORSKEJ POMOCI FIRMY ORMAN, FONDU DETÍ, N.F. A FINANČNEJ POMOCI UČITEĽOV A RODIČOV. ĎAKUJEME! NÁJDETE NÁS NA www.dubravska.sk